

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מנהכות

פרשת וירא
שנת תשפ"ו

גליז
קכ"ט

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

• א ליבשאפט צו צניעות

מחלה איז צוריק געקומען.

זי איז צוריק געלאפן צום צדיק וויינען:
"רבי, איך בין צוריק קראנק געווארן, איך דארף
א ישיבה!" האט איר דער צדיק געזאגט:
"וואס איז מיט אייך? איר שפילט ארום מיט
מיר? איר מיינט אז איך ווייס נישט אז איר
שערט זיך מער נישט...?"

רעדן צו יעדן לויט זיין שפראך און פארשטאנד

פארשטייט זיך אז מען קען נישט רעדן
צו אלע קינדער אויף די זעלבע וועג, מען
קען נישט רעדן צו קליינע קינדער אויף
דעם זעלבן שפראך ווי אזוי מען רעדט צו
עלטערע קינדער, דערפאר וויל איך בעטן
פון די מנהלת זי זאל רעדן צו די לערערנס,
זיי ווייזן דעם וועג ווי אזוי צו רעדן צו די
קינדער ריכטיג, אז צו יעדע יארגאנג זאל
מען אריין לייגן טראפאלעך יראת שמים
לויט זייער פארשטאנד.

איך בין אמאל געווען אויף א פלאץ, איז
צוגעקומען צו מיר א בחור, ער האט מיר
געבעטן איך זאל אים מחזק זיין וכו', בתוך
הדברים פרעגט ער מיר: "פארוואס טאר
מען זיך נישט אריין קראצן אין די קערפער א
'כתבת קעקע' אזוי ווי די גויים טוען?" האב
איך אים געפרעגט: "האסט שוין אמאל געזען
אן אלטע צעקראכטע קאר אנגעקלעבט מיט
קלעב און אינגאנצן אנגעשריבן?" זאגט ער
מיר: "יאה, פרעג איך אים: 'האסט דאס שוין
אויף געזען אויף א שיינע נייע קאר?' זאגט ער
מיר: "גיין", און דער בחור האט שוין אליין
פארשטאנען דעם ענטפער, אז א אידישע
גוף איז גאר אנדערש, מיר זענען קינדער
פונעם אייבערשטן, דערפאר טארן מיר זיך
נישט אנשרייבן. פארוואס האב איך אים אזוי
געענטפערט, ווייל איך האב געזען אז נאר
מיט דעם שפראך וועט ער אננעמען וואס

גוטע עלטערן, זיי האבן אריין געלייגט אין
מיר דאס אידישקייט אזוי שיינ אז קיין שום
מצוה איז מיר נישט שווער צו טון; עס איז
מיר נישט שווער צו האבן א בארד, עס איז
מיר נישט שווער צו האבן פאות, נישט
עסן חמץ פסח - איז מיר א געשמאקע זאך;
אז מען וועט מיר זאגן איך זאל נישט עסן
קיין חמץ א גאנץ יאר וועל איך עס אויך
טון! 'היטן שבת' איז מיר א געשמאקע זאך!
ווען מען דארף 'פאסטן', איז מיר געשמאק
צו פאסטן! איך טו וואס דער אייבערשטער
זאגט נישט ווייל איך דארף שכר, נאר דאס
איז מיין שענסטע זאך. איך שפיר נישט
כאילו איך בין געשטראפט צו היטן די תורה
איך טראכט 'הלואי איז א גאנץ יאר שבת,
און הלואי איז א גאנץ יאר פסח, און הלואי
שלאפט מען א גאנץ יאר אין די סוכה'.

זיך שערן די האר ברענגט ישיבות

דערציילטס פאר די קינדער די מעשה. עס
איז געווען א צדיק, דער הייליגער נאסוד'ער
רב זכותו יגן עלינו [ער איז געווען א תלמיד
פון דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן
עלינו], איין מאל איז אריין געקומען צו אים
א פרוי, זי האט זייער שטארק געוויינט אז
זי איז ביטער קראנק, האט דער נאסוד'ער
רב איר געזאגט: "איך זאג אייך צו, אויב איר
שערט זיך אפ די האר, וועט איר זיין געזונט און
שטארק."

פאר די פרוי איז דאס געווען זייער א
שווערע זאך, אבער אזוי ווי זי האט דאך
געדארפט א ישיבה, האט זי זיך אפגעשוירן
איר האר, אבער זי האט געטראכט 'ווען
איך וועל געזונט ווערן וועל איך זיך צוריק
אנהייבן לאזן וואקסן די האר. ופה הוה, די
פרוי האט זיך אפגעשוירן איר האר און זי
איז געווארן געזונט און שטארק, ווען עס
איז דורך א שטיק צייט האט זי זיך צוריק
אנגעהויבן לאזן וואקסן די האר, און די

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך
דעם צווייטן חלק פונעם שיעור וואס דער
ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת
תצוה שנת תשפ"ד לפרט קטן.

אריין לייגן אין די קינדער א ליבשאפט צו צניעות

די דריטע זאך וויל איך בעטן פון די
לערערנס וואס וועלן שפעטער אויסהערן
דעם שיעור. טייערע לערערנס: איך מאך
אייך פאר שלוחים, עטץ זאלטס אריין לייגן
אין די קינדער א ליבשאפט צו צניעות און א
ליבשאפט צו זיין א איד.

איך וויל עטץ זאלטס רעדן צו די קינדער
פון דאס שיינקייט פון זיך שערן די האר נאך
די חתונה און פון זיך נישט שמירן די נעגל.

די צוויי זאכן, גיין מיט אייגענע האר און
זיך שמירן די נעגל, זענען צוויי שרעקעדיגע
קליפות פאר א פרוי נאך די חתונה, און עס
איז זייער זייער ביטער.

אז מען רעדט שוין צו קינדער - וועלן זיי עס טון מיט שמחה

אויב מען רעדט נישט צו א מיידל פאר
די חתונה איבער דאס שיינקייט פון זיך
שערן די האר, קען געשען אז נאך די חתונה
ווען מען וועט איר זאגן: "קום, מען גייט דיך
אפשערן דיין האר", וועט זי עס נאר טון ווייל
מען צווייגט איר, אבער באמת וויל זי עס
נישט, דאס איז זייער נישט גוט.

אנדערש איז ווען מען רעדט צו קינדער
פון זייער יוגנט מיט געשמאק ווי שיינ עס
איז צו זיין א איד, ווי שיינ עס איז צו גיין אין
די וועגן פון די צדיקים, ווי שיינ עס איז אז א
אידישע מאמע שערט זיך די האר, און וואס
פאר א גרויסע ישיבות מען פארדינט פון
דעם, וועלן זיי עס טון מיט א שמחה.

איך דאנק דעם אייבערשטן אז איך האב

• זיס מאכן די תורה

לערנט מיט קינדער סיי וועלכע לימוד, מען דארף עס אראפלייגן מיט א טעם, מיט א געשמאק, אז די קינדער זאלן שפירן א זיסקייט און א געשמאק צו די הייליגע תורה.

זיך העלפן איינער דעם אנדערן מיט עצות און געדאנקען

מוהרא"ש פלעגט מיר אסאך מאל זאגן: **"פאר דו געבסט א שיעור זאלסטו זינגען א ניגון, צו עפענען די הערצער פון די בחורים"**, איך ווייס נישט אויב מלמדים קענען דאס נאכטון, מען דארף אבער טרעפן א וועג ווי אזוי צו עפענען די הערצער פון די קינדער, אז דאס לערנען זאל זיי זיין א געשמאקע זאך.

עס איז פדאי אז די מלמדים וואס האבן שוין גוטע געדאנקען ווי אזוי צו מאכן דאס פארלערנען געשמאק, זאלן עס מיטטיילן מיט אנדערע מלמדים, עס זאל זיין ו'מקבלין דין מן דין', מען זאל זיך העלפן איינער דעם אנדערן מיט עצות און געדאנקען, אז אלע זאלן קענען מאכן דאס לערנען זיס און געשמאק.

אן עצה צו מאכן דאס דאווענען געשמאק

איך פאקום פריוון פון מלמדים און לערערנים וואס פרעגן: **"וואס קען מען טון אז די קינדער האלטן נישט ביים דאווענען?"**

מען דארף וויסן, מען קען נישט זיין ברוגז ווען א קינד דאווענט נישט, ווייל קינדער פארשטייען דאך נישט קיין טייטש פונעם דאווענען, קוים וואס אינגעלייט פארשטייען דעם טייטש פונעם דאווענען; ביי די פערציג יאר הייבט מען אן צו דאווענען מיט כוונה, ווי די הייליגע חכמים זאגן (תענית טו): ווען עס איז דא א צרה לא עלינו, דארף מען צושיקן צום עמוד איינער וואס איז שוין עלטער און ער האט שוין א שטוב מיט קינדער, ווייל איינער וואס איז שוין עלטער און ער האט א שטוב מיט קינדער וועט זיכער דאווענען מיט כוונה.

צווייטנס, פאר דו ווערסט ברוגז אויף א קינד פארנוואס ער שפילט זיך מיט זיין שפילצייג ביים דאווענען, דערמאן זיך אויב ביי דיר פאסירט קיינמאל נישט אז דו זאלסט זיך פארליינען אינמיטן דאווענען אין א גליון... דאס איז דאך אויף א שפילצייג, קינדער האבן זיך זייערע שפילצייג און עלטערע האבן זיך זייערע שפילצייג.

אונדאי דארף מען פארלאנגען פון קינדער צו דאווענען שוין, אבער אויב געוויסע קינדער דאווענען נאכנישט שוין, מיינט דאס נישט אז זיי האלטן ביי גארנישט...

אז א מלמד וויל אז די קינדער זאלן דאווענען געשמאק איז פדאי מען זאל

פאשעפער אויף די וועלט, און די זיסקייט פון די הייליגע תורה.

אז מען וויל מחנה זיין קינדער דארף מען אריינקוקן אין די הייליגע תורה, ווייל נאר מיט די עצות פון די תורה קען מען וויסן ווי אזוי צו מחנה זיין קינדער.

עס שטייט די וואך אין די פרשה [פרשת פי תשא] (שמות לא, יח): **"ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוחות העדת לחת אבן..."**, ווען דער אייבערשטער האט געענדיגט רעדן מיט משה רבינו אויפן בארג סיני, האט ער אים געגעבן די צוויי לוחות.

זאגט דער הייליגער מדרש (שמות רבה מא, ה), פארנוואס שטייט נישט 'ככלותו' מיט א נאוו? כדי מען זאל עס קענען פינטלען 'ככלתו', אזוי ווי א פלה. פינקט אזוי ווי א פלה איז פאליבט פאר איר חתן, אזוי דארף די תורה זיין פאליבט פאר אירע צוהערער. זאגט דער מדרש דעם לשון: **"כל מי שהוא מוציא דברי תורה"**, ווער עס לערנט פאר תורה פאר אנדערע, **"ואינו ערבין על שומעיהן"**, און עס איז נישט זיס פאר די צוהערער, **"ככלה שהיא ערבה לבעלה"**, אזוי ווי א פלה וואס איז זיס פאר איר חתן, **"נוח לו שלא אמרן"**, איז ענדערש ער זאל בכלל נישט פארלערנען.

דאס איז איינע פון די וויכטיגסטע זאכן וואס א מלמד דארף וויסן, מען מוז זיס מאכן די תורה פאר די קינדער. עס קען זיין צוויי מלמדים וואס ביידע לערנען פאר דעם זעלבן שטיקל גמרא, איינער מאכט עס זיס און אינטערעסאנט און דער צווייטער לערנט עס פאר פשוט און טרוקן, וועט זיך דערקענען א גרויסער חילוק אויף די תלמידים, ווייל דער וואס לערנט עס פאר מיט א געשמאק, וועלן זיינע תלמידים אויך פאקומען א געשמאק צו די הייליגע תורה.

דער חכמה פון א געשמאקע מאלצייט

וואס איז דער חכמה ווי אזוי די טייערע זאלן מאכן מאלצייטן געשמאק? עס האט נישט צוטון וועלכע סארט עסן מען געבט, עס האט צוטון מיט די וועג ווי אזוי מען באצירט דאס עסן; זיי לייגן אריין גראזעלעך אינעם פיש טעלער, און זיי ניצן קאלירטע טישטוכער, אזוי פאקומט די גאנצע מאלצייט אן אנדערע טעם. ביי אנדערע סיומים טוען מיר אויך אזוי, מען סערווירט פשוט'ע קוגל און טשאלנט, אבער מען לייגט דאס ארויף אויף שיינע קאלירטע טישטוכער, און עס איז שוין גאר אן אנדערע קוגל און גאר אן אנדערע טשאלנט...

די זעלבע זאך דארף מען טון ווען מען

איך זאג.

די זעלבע זאך דארפן לערערנס וויסן וועלכע שפראך צו ניצן ווען מען רעדט צו קינדער, אז די קינדער זאלן אננעמען דאס וואס מען זאגט.

איך בעט ענק, לייגטס אריין כח, קאפ און הארץ צו רעדן צו די קינדער פון דאס שיינקייט פון גיין אנגעטון בצניעות!

וואס זאל מען טון ווען א קינד קומט נישט אנגעטון אזוי איידל?

אויב מען זעט א קינד קומט אין שולע אנגעטון נישט אזוי איידל, צום ביישפיל, די לענג פון איר קלייד איז נישט ווי עס דארף צו זיין, איז דא צוויי וועגן וואס מען קען טון; איין וועג איז צו זאגן פארן קינד: **"ביסט א שיקסע!"** - און איך וויל נישט מען זאל ניצן די וועג ביי אונז אין שולע; ביים הייליגן רבי'ן איז נישטא אזא ווארט, איבערהויפט אז די קינדער זענען דאך 'קינדער', און זיי האבן זיך נישט אליין געקליבן וואס אנצוטון, זייערע עלטערן געבן זיי וואס אנצוטון.

די ריכטיגע וועג איז צו רעדן צו די קינדער פון דאס שיינקייט פון צניעות, און געבן אסאך גוטע ווערטער פאר אלע קינדער, אפילו פאר די קינדער וואס קומען נאכנישט אנגעטון ווי עס דארף צו זיין. מען זאל זיי זאגן: **"ביסט אזוי שוין איידל, ביסט אזוי שוין צניעות/דיג"**, דאס וועט מיטן אייבערשטנס הילף אריין ברענגען אין די קינדער א ווילן צו גיין אנגעטון בצניעות.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סייעתא דשמיא. אמן.

...

- זיס מאכן די תורה -

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך נאך א חינוך שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פרשת פי תשא שנת תשפ"ד לפרט קטן.

פארן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: **"אשריכם טייערע מלמדים, וואויל איז אונזער חלק, מיר האבן די זכיה צו לערנען מיט קינדער, אזוי טייער אזוי הייליג, ומצדיקי הרבים כפוכבים, אין המל איז א מלמד א העלד, מיטן לערנען מיט די קינדער די הייליגע תורה, אויף אונז שטייט די וועלט"**.

זיס מאכן די תורה פאר די קינדער

געלויבט דער הייליגער פאשעפער אז מיר קענען לערנען מיט קינדער, מיר קענען אריינלייגן אין די קינדער אז עס איז דא א

דאווענען מיט ניגונים, און פון צייט צו צייט זאל מען טוישן די ניגונים, ווייל ניגונים קען צוגעבן א געשמאק אינעם דאווענען.

אלעס ווענדט זיך אינעם ניגון וואס מען זינגט פארן קינד

טייערע מלמדים, אז עטץ וועטס אריינלייגן אין די קינדער א ליבשאפט צום אייבערשטן און א ליבשאפט צו זיין א איד, וועט עס אריינגיין אין די קינדער.

אלעס ווענדט זיך אינעם ניגון וואס מען זינגט פארן קינד; קינדער וואס הערן פיר און צוואנציג שעה ווי זייערע עלטערן רעדן פון געלט געלט געלט, וועלן די קינדער אויך נאר טראכטן פון געלט, אבער אז מען זינגט מיט קינדער: "אה, עס קומט שוין שבת", "אה, עס קומט שוין יום טוב", "מצות איז די בעסטע זאך", וועלן די קינדער פאקומען א ליבשאפט צו תורה און מצות.

נישט ווערן מיד פון איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל

דער הייליגער מדרש (שמות רבה מא, ו) טייטשט די ווערטער 'לחת אבן' - לוחות פון שטיין, אז 'לחת' איז א לשון פון באקן, "כל מי שאינו משים לחיו כאבן הוה אינו זוכה לתורה", ווער עס מאכט נישט זיינע באקן ווי א שטיין, קען נישט זוכה זיין צו תורה.

בפשוט גייט דאס ארויף אויף סתם מענטשן, ווער עס וויל זוכה זיין צו תורה, דארף ער זיך מאכן זיינע באקן ווי א שטיין, ער זאל נישט ווערן מיד פון לערנען תורה.

דאס גייט אויך ארויף אויף מלמדים; מלמדים דארפן האבן שטיינערנע באקן, אפילו אויב מען האט שוין איבערגעזאגט א זאך עטליכע מאל זאל מען נישט ווערן מיד פון איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל.

יעדעס מאל מען זעט צוויי קינדער קריגן זיך, דארף מען נאכאמאל איבערזאגן די זעלבע ווערטער: "א איד קריגט זיך נישט", "א איד שלאגט נישט", "מען טאר נישט טשעפען, מען טאר נישט פארשעמען", אזוי אויך יעדעס מאל עס פאסירט אז א אינגל האט עפעס געגנגעט פון א צווייטן, דארף מען נאכאמאל איבערזאגן: "מען טאר נישט גנגענען".

אז א קינד האט עפעס געגנגעט פון א צווייטן קינד, מיינט נישט אז דאס קינד איז א געפערליך קינד, נאר אזוי זענען קינדער; איך פאקום פסדר בריוון פון עלטערע מענטשן וואס פרעגן די זעלבע שאלה: "ווי אזוי קען איך באצאלן די גנבות וואס איך האב געגנגעט אלס קינד?" עס מיינט אז דער מלמד דארף יעצט

נאכאמאל איבערזאגן פארן קינד אז מען טאר נישט גנגענען.

איין טאג גייט עס אריינגיין אין זייער קאפ

אז מיר וועלן צוריק טראכטן צו אונזערע קינדערישע יארן, וועלן מיר זיך דערמאנען אז אונזערע עלטערן און מלמדים האבן אונז אויך געדארפט איבערזאגן יעדע זאך אסאך מאל.

פארוואס מאך איך היינט ברכות פאר איך עס? ווייל מיינע עלטערן האבן מיר געהאלטן אין איין זאגן: "א ברכה! שפיי צוריק אויס פון מויל און מאך א ברכה!" ביז עס איז מיר געווארן א נאטור, א טבע שני. די זעלבע זאך טו איך מיט מיינע קינדער, איך זאג איבער פאר מיינע קינדער אן א שיעור מאל אז מען טאר נישט עסן אן א ברכה, ווייל איך ווייס אז איין טאג גייט עס אריינגיין אין זייער קאפ, און זיי גייען שוין געדענקען צו מאכן ברכות.

אפילו פאר עלטערע דארף מען איבערזאגן אסאך מאל

דער זאך פון איבערזאגן א זאך איז נישט נאר ביי קינדער, אפילו פאר עלטערע דארף מען אויך איבערזאגן אסאך מאל דאס וואס זיי דארפן הערן.

ווען מוהרא"ש האט געלעבט און מוהרא"ש איז אנוועק געפארן קיין ארץ ישראל, און עס איז נישט געווען קיין ליל שישי שיעור דא אין אמעריקע, געדענק איך ווי מיר האבן געשפירט ווי עס פעלט אונז 'לעבן'. איי פון וואס האט מוהרא"ש גערעדט? מוהרא"ש האט דאך נישט מחדש געווען ביי די שיעורים קיין נייע זאכן, מוהרא"ש האט נאר איבערגעזאגט די זעלבע פאר זאכן נאכאמאל און נאכאמאל; מוהרא"ש האט געזאגט מען זאל רעדן צום אייבערשטן, און מען זאל רעדן שוין צו די ווייב, און מען זאל זאגן משניות וכו', יעדע וואך אויך אנדערע וועג, מיט אן אנדערע מעשה; זעט מען פון דעם אז די זאכן אויף וואס א מענטש דארף חזוק, דארף מען איבערזאגן נאכאמאל און נאכאמאל.

וואס איז אונזער גרויסקייט?

נאך א זאך זעט מען די וואך אין די פרשה. עס שטייט אין די תורה, ווען די אידן האבן געמאכט דעם עגל, האט דער אייבערשטער געזאגט פאר משה רבינו (שמות לב, ו): "לך רד", גיי נידער אראפ פונעם בארג, "כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים", ווייל דיין פאלק וואס די האסט ארויפגעברענגט פון מצרים האט פארדארבן.

זאגן די הייליגע חקמים (ברכות לב. הובא ברש"י): "אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, דער

אייבערשטער האט געזאגט פאר משה, "משה, רד מגדולתך", משה! נידער אראפ פון דיין גרויסקייט, "כלום נתתי לך גדולה אלא בשביל ישראל, ועכשו ישראל חטאו, אתה למה לי", דיין גאנצע כבוד וואס איך האב דיר געגעבן איז נאר וועגן די אידן, יעצט אז די אידן היטן נישט די תורה, האסטו נישט וואס צו זוכן דא.

דאס איז מוהרא"דיגע התחזקות פאר מלמדים און לערערנס; די תורה לערנט אונז אז די גאנצע גרויסקייט פון איינער וואס לערנט תורה מיט אידישע קינדער, איז נאר ווילאנג ער לערנט תורה מיט אידישע קינדער, אויב מען הערט אויף לערנען מיט אידישע קינדער, פארלירט מען דעם גאנצן גרויסקייט.

אסאך מאל קומט זיך א מלמד אפרעדן אויף די קינדער: "עס איז נישטא צו וועם צו רעדן", "די קינדער האלטן ביי גארנישט", זאלסטו וויסן אז דיין גאנצע מעלה איז נאר אז דו נעמסט די קינדער און דו מאכסט זיי לערנען און דו מאכסט זיי דאווענען, אויב דו געבסט אויף און דו זאגסט: "די קינדער האלטן ביי גארנישט", - קענסטו אהיימגיין!

דאס אז דו קענסט זיך אן עצה געבן מיט די מצוינים פון פתה, איז נישט קיין קונץ, ווייל די מצוינים זענען סיי ווי גוט אפילו אן דעם מלמד, לאמיר זען צי דו קענסט זיך אן עצה געבן מיט די שווערע קינדער וואס קיינער וויל נישט קוקן אויף זיי און קיינער וויל נישט רעדן מיט זיי, און דו קענסט טרעפן א וועג ווי אזוי זיי אויפצוהייבן.

אמאל איז געקומען א ראש ישיבה צום הייליגן סאטמער רבי זכותו יגן עלינו, ער האט געזאגט פארן רבי'ן אז ער האט א ישיבה פון צוואנציג בחורים, אכצן בחורים זענען ממש אויסגעצייכנט, און צוויי בחורים האלטן ממש ביי גארנישט, ער קען זיך נישט אן עצה געבן מיט זיי, ער האט געפרעגט דעם רבי'ן אויב ער מעג זיי פארשיקן פון ישיבה? האט אים דער רבי געזאגט: "די צוויי בחורים זאלסטו האלטן אין ישיבה, אויב דו ווילסט - קענסטו פארשיקן די אנדערע אכצן בחורים מצוינים, ווייל זיי וועלן זיך אויך אן עצה געבן אן דיר..."

לאמיר אריינגיין אין פתה מיט א מוהרא"דיגע פרישקייט, און איבערגעבן די תורה פאר די קינדער אזוי ווי א פלה גייט צו די חתונה; פריש און פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלסטו האבן הצלחה און סיעתא דשמיא, אמין.

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א ווילד אינגל?

שאַלָּה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם כל וויל איך זיך באדאנקען פאר אייערע הערליכע שיעורים וועלכע העלפן אונז אזוי שטארק ארויס אין לעבן.

מיר האבן געוואלט פרעגן וועגן אונזער פינף יעריג אינגל. עס איז אים זייער שווער איינצוזיצן סיי אינדערהיים און סיי אין חדר, און אויך פרובירט ער צו הערשן אויף יעדן איינעם, אריינגערעכנט אויף די עלטערן. ווי אזוי קענען מיר זיך אן עצה געבן מיט אים? מיר האבן שוין פרובירט אסאך מיט גוטנס, אים צו געבן באלוינונגען און דאס גלייכן ווען ער איז וואויל, אבער גארנישט האט געהאלפן.

אויך האט ער ליב זיך צו שפילן מיט בעלי חיים, האבן מיר געוואלט פרעגן אויב עס איז כדאי מיר זאלן אים שיקן צו א פלאץ וואו מען קען שפילן מיט בעלי חיים, ווי צום ביישפיל הינער און קאטשקעס און אזוי ווייטער.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן כח ווייטער אנצוגיין מיט אייער הייליגע ארבעט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, י"ד טבת, שנת תשע"ח לפ"ק ק"ץ

מרת ... תתי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עלטערן וואס ווילן זוכה זיין צו גוטע קינדער דארפן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, גוטע קינדער

קומט נישט פון זיך אליינס; מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל וויסן ווי אזוי צו מחנך זיין די קינדער, ווייל חינוך איז בכלל נישט קיין גרינגע זאך. חינוך איז זייער א שווערע עבודה, מען דארף וויסן וויפיל צו זאגן און ווי אזוי צו זאגן, ווי שטרענג מען דארף גיין וכו'; אז מען לייגט אריין פוחות אין די קינדער, און פארשטייט זיך אסאך תפילה, שניידט מען שפעטער שיינע פירות.

דאס וואס איר שרייבט: 'וויפיל מיר פרובירן צו גיין מיט גוטנס וכו' גייט עס נישט'; אסאך מאל, ווייל מען געבט אסאך גוטס, דוקא דאס איז די סיבה פארנוואס עס גייט נישט. מען דארף מחנך זיין די קינדער ווען זיי זענען יונג - צו פאלגן, ווען א קינד פאלגט וואס מען הייסט אים, קומט אים נאך נישט די וועלט פאר דעם; ווען א קינד עסט אויף די נאכטמאל אדער נעמט צוזאמען די שפילצייג וכו' קומט אים נאך נישט פאר דעם א באלוינונג, א קינד דארף מען מחנך זיין צו פאלגן טאטע מאמע, ווייל מען דארף פאלגן, עס איז נישט דא קיין: 'אויב וועסטו פאלגן...' אדער: 'אויב וועסטו נישט פאלגן...'.

עס איז נישט קיין פראבלעם אים צו טראגן זען בעלי חיים וכו'; חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כד): עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט

געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - האט אנגעפאנגען גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוהסט?" האט ער געענטפערט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחד. איך האב אין שטוב א פיש טאנק, און איך רעד אים צו אז אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן די פישעלעך, ביז ער הויבט אן לערנען". זעט מען פון דעם אז אסאך מאל דארף מען משחד זיין קינדער מיט בעלי חיים וכו' זיי זאלן לערנען פלייסיג.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ג', מקמב קע)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 11552354370 / ארגענטינע 3235003461